Kõige uhkemad uobused,
(5) Kõige sakkemad sadulad,
Mõisanikku mõek sulb ülla,
Kodanikku kuob sul ülla,
1180 Ärra suapad sull jalasa!
Dürikene poisikene,
(10) Kui astsid pääle uobuse,
Satutsid pääle sadula,
Alt sina sõitsid alli ilma,
Peält läbi päeva punase,
Ümbert juo koidu kõwera,
(15) Läbi wihma wikabkuare;
Des elkis elmine uobune,
Paukus uosine tänawa,
1190. Raksus wasta rauda suani.
Dürikene poisikene
(20) Läbi sina läksid kuie metsa,
Tuomingase kiersid tuosti,
Paose pannid pügala,
Sarapuse lassid sana,

Pihelkase pistsid waia.
(25) Sa lõid märgi mättaase,
Armi aa teibaase;
Sa läädd neidista külase;
1210. Tulli wastu wana miesi;
Kuo sina läädd minu miclas miesi?
(30) Kõrwi kõrwast kõenustasi,
Pööra ümber pätsukene,
Seäb on kurjad neiud nuored,
Oi minu nuori wennikene,
Wõta sina sõrmista sõnuda,
(35) Palgeesta palweida,
Käsiwarsist käendeida;
Nied on kurjad kuoletama,
1210. Waljud wastu ütelema.
Düri läks sõites koiduks juo kojuse.
(40) Õdz siis kostis ju kodume;
Eks minu wend pole wilja tuonud,
Wõisie must pole maada mõetnud!
Mõttiu kulla tuodewada